

Sa ne pastram Credinta!

„ Credinta-n zilele de apoi
E singura tarie-n noi
Ca multe-s tari cum credem noi
Si maine nu-s !”

(G.Cosbuc)

Iubiti credinciosi!

Viata omului este un dar desavarsit, oferit de Dumnezeu, impodobit cu ratiune, vointa si sentiment, adica chipul Lui Dumnezeu in el. Comunicarea cu Dumnezeu se face in functie de credinta, de trairea si de felul cum stim sa-L pastram pe Dumnezeu in noi.

Credinta inseamna legatura dintre Dumnezeu si om, o lucrare divina -umana, in virtutea harului dumnezeiesc pe care l-am primit de la botez. Ea vine din casa noastra parinteasca si cereasca . Credinta ne face drumul luminos, ne invata cine suntem, ce trebuie sa facem, ne da sperante mantuitoare si da viata. Ea vine de la Mantuitorul Hristos, de la Apostoli si Ucenici, pana la mosii si stramosii nostri, care au pastrat-o si aparat-o, chiar cu pretul viatii lor. Ea ne insoteste oriunde am merge, chiar si aici, departe de tara, ne ajuta si ne da puterea de a trece peste toate incercarile vietii.

Credinta lor este credinta noastra, iar marturisirea lor, este marturisirea noastra. Sfantul Atanasie Cel Mare spune:„ Ca Dumnezeu S-a facut om, ca omul sa devina Dumnezeu”, sau cum spune Sfantul Chiril al Alexandriei:„omul pamantesc a devenit omul ceresc”. Prin aceasta interventie dumnezeiasca, omul isi recapata locul lui in planul divin si primeste energia necesara pentru a lucra mantuirea lui.

Cu ochii credintei vedem prezenta lui Dumnezeu in creatia Sa, cum spune psalmistul:„Cerurile spun marirea lui Dumnezeu, iar facerea mainilor lui o vesteste taria”(Ps.XVIII,1-2), iar prin celelalte virtuti teologice, ajungem la unirea cu Dumnezeu :„ In ziua aceea, veti cunoaste ca Eu sunt intru Tatal si voi in Mine si Eu in voi”(Ioan XIV, 20). Credința deplină și tare este cea care se lucrează prin dragoste (Ioan XIII, 34) si este urmată de fapte bune, cum ne arată Sfântul Apostol Pavel: *De aş avea darul proorociei și orice știință și de aş avea toată credința încât să pot muta și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt* (I Corinteni 13,2).

Credinta si dragostea de frati, au tinut bisericile si comunitatile crestine in duhul Evangheliei si al lui Hristos, le-au aparat si ni le-au lasat ca mostenire. Avem o biserica curata, luminata si primitoare, mereu deschisa pentru a ne ruga si a invata cum sa traim dupa voia Lui Dumnezeu.

Asa sa ne ajute Dumnezeu!

Preot Liviu Alexandrescu